

קמז:

כל הבשר פרק שמיני חולין

עין משפט
נר מצוה

קיד א"י מ"י פ"ד מ"ה
מחלל אסורה
ה"ל י"ט ו"י פ"ט ע"ש
טו ויבשנת שם ויבשנת
קמז ב"י מ"י פ"ד ע"ש
י"ט ויבשנת שם ויבשנת
י"י פ"ד ט"ו פ"ד
ה"ל
קמז ג' מ"י פ"ט ע"ש
ה"ל
ט"ו פ"ד ט"ו פ"ד

רבינו גרשום

טו. כלומר ל"ה וי"ט
הגלילי (חייב בבשרה)
והנהגה בשר בחלב כבשרה
שהיא אסורה משום נבלה
בבשרה: וישא צ"ד: ולא
משום נבלה ולא משום
טרפות כלומר אין חשיבות
סמך מנבלה או טרפות
היו אותן ביצים. אי
שכחו אפי' גבי דין כו'
כלומר אפי' דין קיבו
תהא אסורה ויחשוב אפי'
ינקן מן הטמאה: קצת
שחיט עובר כוכבים
נבלה. כלומר אפי' ישראל
כושב לשבת כוכבים
כלומר ל"ה אסורין סתם
כושב עובר כוכבים
לע"ז: הא קצבה טרפה
שריא כלומר דאמרי
פירשא בעלמא לא קשיא
אין קודם חזרה (דאיתא
התם) כמ"ד אסור גבי
עובר כוכבים א"ל מפי
שעמדין אחי בקבת
נבלה ופירא ר' יסעאל
וחזר וא"ל ר' יהושע פני
שעמדין אחי בקבת עולי
ע"ז. והכי קאמר (התם)
קודם חזרה אסור שמואל
ל"ה לאחר חזרה משום עז
קצבה אבל משום קצבה
לא אסור: והאמר ר' יוסא
קצת העובר כוכבים ושל
נבלה היו זו אסורה. כלומר
כיצד אמרת טרפה שניקה
מן הכשרה קצבה מותרת
והא קא חזינו הכא ושל
נבלה היו זו אסורין מה
לי נבלה ומה לי טרפה:
סיפא שחיטה היא. כלומר
טרפה שניקה מן הכשרה
שחיטה היא: אלא אי
יצחק א"ל יוחנן לא קשיא
כאן קודם חזרה. כלומר
מה דאמרינן ושל נבלה
היו זו אסורה קודם חזרה
איכא למיחזר דאמרינן
לעיל ומה דאמרינן טרפה
קצבה מותרת לאחר
חזרה ומשנה לא וזה
מסקינן כלומר אפי'
שחזר אסור למיחזר משנה
שנישנית קודם לכן דקצבה
נבלה אסורה לא וזה
מסקינן: ואין שעמדין
בקבת שחיט עובר
כוכבים ישראל שחיט
גדי העובר כוכבים:
שחלל בוועיל ב'ו
וחייב עלי כשם פירול
כלומר האוכל אסורין
חייב שחיט אחד שאוכל
חלב חייב כרת וחייב
שחיט כשאר קדשים
ואם אוכלו צינול ויתר
וטפא חייב כשאר קדשים:

א"ל דברי דמי נזק לזוז דאף
לנקט כמון למיחזר דרי'
לאחר דלין ממדין וי'
כאן אפי' חייב שחלל
נבלה נזק חייב אפי' דא
איתקין דמיחזר קודם חזרה
כ"ו נזק לז' לאחר חזרה
אין רק חייב ממדין
אפי' עזר הקיסר א"ל וי'.

חיישין שמה ינק מן הטמאה. לא קיימא לן הכי דהלכה כשמואל
דמשני ממתינן כשנייה אחרינא ולאו מעמדין בקבת
עגלים שאני לוקחים מן העובדי כוכבים ולא חיישין שמה ינק מן
הטמאה: **הדא קרני**. תימה מאי
כוכבים נבלה הא שמעינן מפרק
קמא במתניתין לולא הוה ליה למיחזר
הכא אלא קבת עובר כוכבים אסורה:
ובי אמר שמואל הבי. נבלה הכי
הוה מלי למיחזר ממתינן
על שמואל אלא הא עדיפא ליה
דמדתפרס שמואל ממתינן אלא
סבר כותס: **כאן** לאחר חזרה.
ולפי זה שריא קבת נבלה אלא
עכשיו נהגו העולם הדבר לאסור
ואין להקל ליקח קבת עובר כוכבים
וידענא מותר דאפילו למחלל שרי
היכא ידיעין שלא נמלח נעורה אס'
לא שמענא הדבר הוול והחזיקו
כו אסור ומיחזר היכא דנמלח
הקבה נעורה אסורה ודאי משום
בשר נבלה: **הכי** נרשין ברוב
ספרי והלכתי אין מעמדין נעור
קבת נבלה אלא מעמדין בקבת נבלה
ובקבת שחיט עובר כוכבים ובקבת
כשרה שניקה מן הטרפה וכי'
בקבת טרפה שניקה מן הכשרה מ"ט
חלב המכונס בה פירשא בעלמא הוא
ולאחור לגירסא זו קשיא ממתי'
דמנא כשרה שניקה מן הטרפה
קצבה אסורה וכן נרמית לעיל
בפירקין (דף קט:). קצת ששאל
נבלה אסורה ואומר ר"ת דהני מילי
חלב לול שזמין הקבה דלא חשבו
פירשא חלב הקדוש שזמין הקבה
חשבו פירשא אותו הקדוש לפי דבריו
אפילו נמלח בזהו הקבה מותר:

אמר

אם יש בנותן טעם חלב: **הרי זו אסורה** כשרה
שיניקה מן הטרפה קבתה אסורה טרפה
שיניקה מן הכשרה קבתה מותרת מפני שכונס
במעיה: **גמ'** אמו קבת עובר כוכבים לאו
נבלה היא אמר רב הונא הכא בלוקח גדי
מן העובר כוכבים עסקין וחיישין שמה
ינק מן הטרפה ומו חיישין שמה ינק מן
הטרפה: **והתנן** לוקחים ביצים מן העוברי
כוכבים ואין חוששין לא משום נבלה ולא
משום טרפה אלא אימא חיישין שמה ינק
מן הטמאה ומואי שנה טרפה דלא חיישין
ומואי שנה טמאה דחיישין טרפה לא שכיחא
טמאה שכיחא אי שכיחא אפילו גבי דידן
ניחוש אנן דברלדין מניייהו וכי חזינו להו
מפרשינן להו לגור בהו רבנן אינהו דלא
ברילי מניייהו וכי חזו להו לא מפרשי להו
גזרו בהו רבנן: **ושמואל** אמר חדא קתני קבת
שחיט עובר כוכבים נבלה ומוי אמר שמואל
הכי והאמר שמואל מ"פני מה אסור גבינת
העוברי כוכבים מפני שמעמדין אותה בעור
קבת נבלה הא קבה גופה שריא לא קשיא
כאן קודם חזרה כאן לאחר חזרה: כשרה
שיניקה מן הטרפה [וכו'] והא קתני רישא
קבת עובר כוכבים ושל נבלה הרי זו אסורה
אמר רב חסדא רישא נראה כאוכל נבלות
הכא איכא שחיטה א"ל רבא ולא כל דכן הוא
ומה נבלה דמאיסה דאי שרית ליה קבתה לא
אתי למיכל מינה אמרת לא טרפה שחוטה
דאי שרית אתי למיכל מינה לא כ"ש אלא אמר רב יוחנן
לא קשיא כאן קודם חזרה כאן לאחר חזרה: **ומשנה** לא וזה ממקומה
אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן מעמדין בקבת נבלות ואין
מעמדין בקבת שחיט עובר כוכבים אמר לפניו רבי שמעון בר אבא כמאן
כרבי אליעזר דאמר סתם מחשבת עובר כוכבים לעבודת כוכבים א"ל ואלא
כמאן כי אבא רב שמואל בר רב יצחק אמר רבי יוחנן מעמדין בין בקבת
נבלה בין בקבת שחיט עובר כוכבים: **שלא** לחוש לדברי רבי אליעזר
והלכתא אין מעמדין בעור קבת נבלה: אבל מעמדין בקבת נבלה ובקבת
שחיט עובר כוכבים: **ובקבת** כשרה שניקה מן הטרפה וכ"ש בקבת
טרפה שניקה מן הכשרה מ"ט חלב המכונס בה פירשא בעלמא הוא: **מתני'** **א** חומר בחלב מדרם וחומר בדרם מבחלב חומר בחלב שהחלב
מועילין

אם יש ליתן טעם חלב: **הרי זו אסורה**. חלב הנמלא
קדוש בעור הקבה שמואלין אותה בעורה בין שנתן עמו חלב
אחר ובין שמואלין אותה עמה נראה בעיני איסור גמור כדבר שחלב
ממש לאסור הגבינה איסור גמור ואין צדי כח להחזיר ויש ממירין
אותו ומציין ראייה מדרגה שעלו
בקערה שפסקו (לעיל דף ק"א):
שמואל לאוכלן בכותם משום דהוה
ליה נותן טעם בר נותן טעם שחלב
הקבה לא נאסר אלא משום נתינת
טעם וכי הדך יהיב טעמא בגבינה
הוה ליה נותן טעם בר נותן טעם
ורמקוהו זו מוז כרחוק מורח ממעבר
מחלי טעמא דדיגס שעלו בקערה
אפי' ששלו את טעמה עדיין היתר
גמור הן לאוכלן וכשכא לאוכלן בכותם
למה אמה אסור עליו מפני טעם
בשר שלה הוה טעם שזר לאו טעם
הוא שהרי לא כל מן הממש אלא
מני' אחר אכל חלב הנמלא בבשר
משנתנו טעם זה הוה נעשו שניהם
איסור דקרימא לן (לעיל דף ק"ה).
חמיכה עלמה נעשית נבלה וכל טעם
היוצא עוד מן החלב בין טעם חלב
שזר בין טעם בשר שזר הכל אסור
לפי שכולה נבלה וכשמעמדין חלב
זה עם חלב הגבינות כ"הו ליה וכן
במיני חלב נבלה חלב היתר וסבר
פסקי חמיכה עלמה נעשית נבלה
ואסוקת כל החמיכות טולן ולא אמרינן
נותן טעם בר נותן טעם הוא מפני
שאף טעם חלב שזר שהיה מחללה
נעשה כולו נבלה וכן הלכה כרז וגם
פסקי בפסחים (דף טז:). הלכה דמין
במיני ככל שהוא וחלי הייתי ונהג
היתר עד הנה ונבלה שלא יתנו זה
חלב וטעם הייתי ככך שהייתי
סבור דאמרינן בע"ז (דף טז:).
גבי קבת עולה כהן שדעמו יפה
שורפה חיה שמע מינה פירשא בעלמא
היא ולא מיתסרף ולא היא חלב גמור
הוא מדתא ממתנין כשרה שניקה
מן הטרפה קצבה אסורה שמע מינה
חלב הוא ומיחזר נמי ש"ק קצבה ששאלה
בחלבה אסורה וקצת עולה דשריא
משום דלא גופה היא אלא שניקתו
מאלמו וזהו ליה כנוס במעיה כנחון
בקערה ומותר: **כדתניא** טרפה שניקה
מן הכשרה קצבה מותרת מפני
שכונס במעיה ומיחזר ראייה במסכת
ע"ז (ל"ג:). מינה דליסור הנאה שרי
פירשיו וגבי עגלי עבודת כוכבים

דאסור פירשיו מדקתני (שם טז:). קבת עגלי עבודת כוכבים אסור לאו משום דקצבה פירשא חשיב לה לענין עיכול דמיהו כפירשא למפקע שם חלב
מינה אלא הכי מיחזר ראייה מינה מדאסר קבת עבודת כוכבים ש"מ פירשא אסור דהא קבתה נמי לאו גופה היא ומיתסר משום דמיהו ליה
נגפא כשהנמה נראה שמנה ויפה לעבודה וזה וזה לשאר הפרש ומדשרי לה גבי עולה ש"מ לא מיתסר אלא גופה אלא פירשא שרי
כי האי גוונא דלין קדושה חלה אלא על הראוי ממנה למוצא מיד דהו אסור של עולה שהוא מתחלק לכהנים כן מלחין בנימוקי רבנו
שלמה דברי מאיר: **גמ'** **ב**לוקח גדי מן העובר כוכבים. ושחטו קרי ליה קבת עובר כוכבים ואסורה: חיישין שמה ינק. חלב זה מן
הטרפה: **לא משום נבלות**. שמה נמלא בתרנגולת נבלה: **ולא משום טרפה**. שמה מעוף טרפה היא דאמרינן באלו טרפות
(לעיל דף נ"ח). ומוריס בנ"ח טרפה שאסורה: **גבי דידן**. גדיים שלנו נמי תהא אסורה קבתן משום דחיישין שמה ינק חלב זה מן
(הטמאה) כהמה טמאה: **חדא קסני**. משום דשל נבלה היא אסר לה: **ומי אמר שמואל**. קבת נבלה אסורה אלא חלב כגופה דמי:
והאמר שמואל. במסכת ע"ז מפני שמעמדין אותה בעור קבת נבלה הא קבה גופה חלב הקדוש קרי קבה וקאמר דשריא: **כאן**
קודם חזרה כו'. בפרק אין מעמדין (ע"ז דף טז:). שאל רבי יסעאל את רבי יהושע מפני מה אסורין גבינות העוברי כוכבים אמר לו
מפני שמעמדין אותה בקבת נבלה כלומר חלב הקדוש שנה אמר לו והלא קבת העולה חמורה מקבת נבלה ואמרו כל כהן
שדעמו יפה שורפה חיה אמר לו מפני שמעמדין אותה בקבת עגלי עבודה וזה אלא חזר בו מקבת נבלה משום דלא גופה
היא ואסורה משום עבודה וזה דאפילו פירשא ידיה אסור דמפרש התם (ע"ז דף ל"ג:). משום דמיהו ליה נפישא חלב משנתנו וזה נשנית
קודם חזרה ומשום ח"י אסר ובי איתמר דשמואל דעור קצת נבלה הא קבה גופה חלב הקדוש קרי קבה וקאמר דשריא: **כאן**
שנשנית אף על פי שחזר בו לא וזה ממקומה ולא שילקוה ולא אמרו שאלה לשתיה עוד: **והא קסני רישא קצבה נבלה**
אסורה. והדר קתני קצבה טרפה מותרת דקתני טרפה שניקה מן הכשרה קצבה מותרת: **איכא שמישה**. ולא
מחזיק כולי האי כנבלה ואסור אין כאן לא חזר ולא חזר דקתני מפני שכונס במעיה נאסף הוא במעיה מן האחרים ולא
משל עצמה: **משנה הראשונה**. קודם חזרה נשנית וכיון שנשנית לא וזה ממקומה וחזרו ושנו אחרונה להיתר: **מחשבת עובר כוכבים**
לעבודה כוכבים. אף על גב דלא גופה הוא מיתסר מדפרישית דאפילו פירשא מיתסר משום דמיהו ליה נפישא חלב
ואלא כמאן. כלומר לא הורכח לשאל: **ב** בקבת נבלה כו'. דלאו מגופה הוא אלא חלב כנוס במעיה:

מתני'

מסורת הש"ס

(א) (ל"ג והתנא) (ב) לעיל
טנ: ויפסחא פיר' היחל,
(ג) (ל"ג והתנא) (ד) שם,
(ה) (לעיל לג: ימות ל'
י"ג, ל' (ו) לעיל י"ג: לח:
(ז) (לעיל מ"ז: פ"ז לג: ע"ש),
(ח) (לעיל נ"ג:), (ט) לפי
פירשיו ל"ג כל זה עד
פירשא בעלמא הוא דהא
ס"ל דחלב גמור הוא
ולא פירשא. רש"ל (ל"ג)
(פ) (לעיל קט:), (י) (ל"ג)
דקתני, (כ) (ל"ג:), נכר,
(ל) (לעיל דף י"ג).

נציין הש"ס

רש"י ו"ח הרי זו ובר' הית
ליה בין בשרה. פ"י לעיל
דף ל"ג ע"ב תרי"ה שאלו:
תרי"ה ופי' ובר' בלאו הכי
ובי' פ"י מחזיקי נה ע"כ
תרי"ה תמנ' ימות דף ט'
ע"כ תרי"ה ובר' ונקטן קצת
ע"כ תרי"ה ופי'.

מוסף רש"י

שמעמדין אותה בעור
קבת נבלה. יסור לאו
פירשא חלב ואסור ע"ז
(ל"ג).

שיטה מקובצת

(א) חומר בחלב מדרם. ע"י
היס' מנחות ע"ז ע"ב:

